

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

recordant **Josep Maria Huertas**

- El pou del món
- Convivència al Poblenou
- 50 anys del CEIP La Marbella

ACADÈMIA • FORMACIÓ

Urban School

Llull, 187 pral.
T. 93 485 51 88

ARQUITECTURA

Sergio Selvi

Pere IV, 204-242 3ª^a
T. 93 308 80 12

ANTIGUETATS

Casa Usher

Pujades, 127
T. 93 485 69 90

ARTESANIA

Art-Miniatures

Marià Aguiló, 120
T. 93 221 28 75

Guarque Carpinteria

Amistat, 25
T. 93 225 36 65

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Zamora, 45-47 1ª^a
T. 93 300 10 07

ASSESSORIA • GABINET

Aliaga Gestoria

Marià Aguiló, 87 b
T. 93 485 39 44

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Centre Comptable Poblenou

Dr. Trueta, 230

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

BASAR / BIJUTERIA

Mayca 92

Llull, 181
T. 93 485 39 27

La Chatunga

Bilbao, 38
T. 93 356 92 86

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24
T. 93 225 05 85

IMATGE/SO

Call&Play

Avda. Icària, 205 1ª³
T. 93 221 37 88

Video Tope

Pujades, 230
T. 93 300 06 24

MODA • ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45
T. 93 485 27 90

MOTOR

Covilas caravaning

Llull, 173
T. 93 485 27 27

PAPERERIA

Copiràpit

Lope de Vega, 45
T. 93 300 35 07

PUBLICITAT

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 5105

PUERICULTURA

Mainada

Amistat, 22
T. 93 221 32 98

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanyes, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

Fruiteries July

Llull, 181 T. 93 485 23 33

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91

T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95

T. 93 309 18 33

Natur House

Marià Aguiló, 84 b

T. 93 300 80 80

Pastanaga Fruits

Bac de Roda, 48-50

T. 93 303 00 29

MOBLES • TEXTIL • DECORACIO

Alfred Martín

Pere IV, 218-220

T. 93 307 25 07

Destil

Pujades, 174

T. 93 485 35 74

Joncar Novetats

Joncar, 27

T. 93 485 53 98

Plaza

Pallars, 232

T. 93 300 32 57

RESTAURANT

El Mos

Rbla. del Poblenou, 41

T. 93 221 21 41

L'Aliança del Poblenou

Rbla. del Poblenou, 42
T. 93 225 20 88

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7
T. 93 221 51 12

Vacatada

Dr. Trueta, 229

T. 93 221 57 36

SALUT

Centre Dental Aguiló

Marià Aguiló, 127

T. 93 221 67 66

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª

T. 93 485 37 93

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53

T. 93 307 15 17

Farmàcia Prats

Rbla. Poblenou, 46

T. 93 309 18 69

Farmàcia Rambla Poblenou

Rbla. Poblenou, 21

T. 93 224 11 23

Optica Traver

Pujades, 194

T. 93 485 22 42

Taulat-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

VETERINARIA

Clínica veterinaria

El Poblenou

Camí antic de València, 18

T. 93 300 87 26

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL 93 266 44 41

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

CARPINTERÍA FUNDADA EN EL AÑO 1947
TALLER EBANISTERÍA

GUARQUE S.L.
CARPINTERIA

C/ AMISTAT 25 - TEL. 932 253 665 - 660 901 337

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

REFORMES INTEGRALS DE CUINA I BANY.

Destil S.L.
CUINES-BANYES

Pujades, 174 - T. 93 485 35 74
www.destil.net
E-Mail: pujades@destil.net

també a Gran Via, 218-220

VOLEM AGRAIR LA COL.LABORACIO DELS SEGUENTS SPONSORS

Amb la col.laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Poblenou recorda Josep Maria Huertas

El 4 de març va fer un any de la mort sobtada de l'amic i veí del Poblenou Josep Maria Huertas. En aquest primer aniversari, hem volgut recollir el record de gent del barri que l'ha conegut i que hi havia mantingut una relació propera i d'amistat. La vida de Huertas Claveria va estar molt lligada a la història recent del barri del Poblenou. És per això que proposem en aquesta edició d'El Poblenou un petit homenatge a qui, a través de la seva acció, ha escrit una part de la nostra història de barri. Huertas va arribar al Poblenou a final dels anys seixanta, moment decisiu pel seguit de canvis de tota mena que vivia la societat. Algunes persones com Huertas els van viure amb ple protagonisme, ja fos exercint un periodisme local crític i de denúncia; ja fos col·laborant en les primeres comissions veïnals que acabarien fundant l'Associació de Veïns i, més tard, l'Arxiu Històric del Poblenou.

Gràcies a ell, el Poblenou i els barris de Barcelona han trobat un altaveu per explicar les seves inquietuds i lluites. La seva professionalitat periodística ha creat escola. Poques persones coneixien com ell la ciutat i els racons del barri. Sempre va mantenir una opinió crítica que estava avalada pel coneixement de la realitat. No s'acontentava amb les versions oficials. Anava al lloc de la notícia i parlava amb la gent, i la seva intuïció el portava a explicar el que veia. I és aquí on era demolidor amb les injustícies. Malgrat la seva vehemència, era respectuós amb les persones. La seva obra, prolífica en llibres i articles de premsa, és important, però aquí hem volgut recordar sobretot la persona, l'amic i el veí que ha deixat una empremta insubstituïble en el nostre record.

Huertas va ser molt crític i no va callar davant la nefasta política de l'Ajuntament de Barcelona respecte del centre històric del Poblenou. Va ser un dels primers a denunciar la gran destrossa practicada als voltants de la plaça Prim i a tota la barriada del Taulat. Ens podem imaginar què diria ell avui en sentir les paraules del regidor Narváez que ara, a misses dites, anuncia que vol fer un pla per preservar el centre històric del Poblenou... L'escepticisme s'ha apoderat dels ciutadans perquè la maldestra forma d'actuar, segurament guiada més per la ignorància que per una altra cosa, ha minat la credibilitat dels que representen la institució municipal en aquest districte.

La junta

ÍNDEX

Guia Comercial	2
Editorial	3
Parc Central Poblenou	4
Urbanisme	5
Recordant Josep. M. Huertas	6
Apropem-nos	11
Vida de barri	13
Bústia	14

EL POBLENOU#53 març 2008

Edició: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 664 441
www.elpoblenou.cat • E-Mail: avpoblenou@wanadoo.es
dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Portada: J.M.Huertas.

- Equip de Redacció:
Salva Clarós, Manel Martínez, Montse Milà,
Joan Maria Soler, Carles Canela, Manel Andreu
- Fotografia: S.Clarós.
- Correccions: Concepció Colomina
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez (656322694)
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito (619418026)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu compte/llibreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/llibreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM i COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELÈFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 15 € Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTA

Firma:

L'Ajuntament vol apagar la màgia del Pou del Món

"Farem un pou molt i molt profund. Primer trobarem aigua, després roques, i ni les pedres incandescentes del centre de la Terra ens impediran trobar el tresor que busquem: uns homes i unes dones que, des de l'altra punta del món, han tingut la mateixa idea de fer un pou igual que el nostre... Serà irresistible mirar pel pou que travessarà la Terra. El pou, com la mirada, va en línia recta, que és la distància més curta entre dos punts. El pou és, doncs, la distància més curta entre dos continents. Ens abocarem per mirar el fons i veurem altres persones traient el cap per l'altra banda..."

Aquesta era la presentació d'un projecte per al Parc Central que en Joan Maria Soler, de l'AVPN, va presentar el 2004. Un pou amb una pantalla i una webcam en el seu interior que interaccionés amb una altra pantalla i una altra càmera situada en una plaça d'algun poble del Tercer Món. Recrear la continuació de l'espai públic cap a un altre indret popular i convertir així aquest pou en un espai de trobada i comunicació quotidiana.

Aquesta formulació innovadora que uneix el pou, comú en totes les cultures amb noves tecnologies, que permet anar més enllà de l'actual ús privat i individual d'internet, i convertir-lo en un nexa de comunicació obert i col·lectiu, va ser ben rebuda per Jean Nouvell, a qui l'Ajuntament havia encarregat el Parc Central. L'arquitecte va integrar el projecte amb alguns retocs en el disseny del seu Parc tan particular. La idea va tenir el suport entusiasta de la Coordinadora d'Apropem-nos, la Comissió Pro-Equipaments del Poblenou i la Favb.

L'Ajuntament va assumir la idea del pou del món, però no va crear la comissió per tal de coordinar el procés, deixant de banda els seus promotors. El resultat ha estat una falsificació de la idea inicial. Enlloc de reproduir també un pou a Guayaquil, que és la ciutat triada a l'Equador, s'hi posaran simplement unes pantalles a l'aire lliure i unes càmeres a través de les quals des de Barcelona podrem veure la nova àrea de desenvolupament urbanístic del Malecon d'aquella ciutat, i des d'allà s'hi veuran unes vistes de Barcelona i del Parc Central. Es perdrà tota la màgia que comporta la simulació d'un pou que travessa la Terra. La manca de formalització del pou, deixant una simple i banal pantalla, trenca la màgia que es pretenia amb el pou, l'atracció del seu misteri que t'atrapa per la incògnita de no saber què hi haurà dins fins que t'hi aboques. I quan ho fas, les parets del pou t'aïllen afavorint una relació directa amb qui treu el cap per l'altra boca a milers de kilòmetres. La idea de crear un espai de trobada ha estat simplificada ara a un simple aparador de les promocions urbanístiques de Barcelona i de Guayaquil.

Murs exteriors del Parc Central del Poblenou

Els grans errors del Parc Central

Encarregar una obra com el Parc Central a un arquitecte famós no és garantia completa d'èxit. Aquí hi ha errors molt importants no només impropis d'un professional sinó sobretot imperdonables a qui governa la ciutat.

- 1 L'encerclat d'un parc d'aquesta centralitat amb un mur de formigó que l'aïlla de l'entorn.
- 2 No haver integrat la finca de Can Ricart en el mateix parc, ni tampoc el traçat del passatge del marquès de Santa Isabel.
- 3 La interrupció del carrer Pere IV que, tot i haver promès que mantindria el seu traçat, ha quedat completament tallat per reixes i murs de vidre, cosa que ocasiona una greu pèrdua de la seva traça referencial.
- 4 La maldestra rehabilitació de la nau de la Guàrdia Urbana a Oliva Artés, i l'incert destí encara de la resta de fàbrica que hauria de ser un equipament potent de ciutat.
- 5 Desvirtuar la idea del pou del món, convertint-la en un element de propaganda.
- 6 Allotjar en el seu vèrtex de Bilbao una planta de recollida pneumàtica de brossa de fort impacte visual.
- 7 Fragmentar el parc amb l'excusa d'unes necessitats estratègiques de mobilitat. L'ajuntament sempre ha amagat l'estudi de mobilitat i s'ha negat a negociar al respecte.

redacció

Cansaladeria BALART *formatges i embotits selectes*

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

NOVETATS JONCAR
teixits-llar

Joncar, 27 Tel./Fax 93 485 53 98
08005 Barcelona

CORTINES - RIELLS - LLENÇOLS - NORDICS
EDREDONS - COBRELLITS - TOVALLOLES
JOCOS DE TAULA

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A · 08005 BARCELONA
TELÈFON/FAX 93 221 17 42 · carolriba@icab.cat

92
Comercial Mayca 92, S.L.

JOYERIA / RELOJERIA
OBJETOS DE REGALO
IMAGEN / SONIDO
COMPRAMOS ORO Y
RELOJES

C/LULL, 181
08005 BARCELONA
TEL/FAX. 93 485 39 27

NATURHOUSE poblenou

c. Marià Aguiló, 84 b - Telf. 93 300 80 80

ALIMENTACION lombarte

MARIÀ AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

Preservació del centre històric del barri

Una de les principals assignatures pendents al Poblenou –n’hi ha moltes, com sap tothom– és un pla que prevegi l’adaptació de la norma urbanística pel centre històric del barri. El que es considera el centre històric és el nucli del Taulat i els voltants del mercat de la Unió, tot l’eix de Marià Aguiló, i també tota la malla urbana dels entorns de la Rambla i Pere IV. Algú ha dit que la Rambla és el gran carrer del segle XX, mentre que Marià Aguiló és el del segle XIX. Podríem afegir que la Diagonal, pel que fa al Poblenou, és l’avinguda del segle XXI.

Cerdà i el Poblenou.

La malla urbana de Cerdà que ara s’estén i completa al Poblenou, tal com va preveure l’urbanista català a finals del segle XIX, no només ha tocat amb fàbriques com Can Ricart o la Escocesa que envaeixen part dels vials previstos, sinó que topa també amb el centre històric del Poblenou: l’entramat de carrers al voltant de la plaça Prim o bé a l’entorn del mercat. El mateix passa, per exemple, a Gràcia o a Sarrià, però aquests barris han desenvolupat plans urbanístics específics que preveuen l’encaix de les velles traces urbanes i mantenen el patrimoni paisatgístic i patrimonial de la Barcelona d’un altre temps. No ha estat així al Poblenou, on el regidor Narváez s’ha oposat frontalment a protegir la ciutat antiga durant aquests darrers anys de transformacions. La conseqüència ha estat la desaparició de gairebé tot el barri del Taulat i la desvertebració dels paisatges del Poblenou antic en favor d’una concessió incondicional als propietaris i promotors com la família Durall, que no han tingut cap escrúpol a fer grans negocis immobiliaris a canvi de destruir el patrimoni històric.

carrers de Perelló i Sant Francesc. La demolició és quasi total.

L’Ajuntament ho provaria una vegada rere l’altra fins a aconseguir-ho. Des del Pla de la Ribera d’època predemocràtica als anys 70 fins ara mateix, els polítics en el poder municipal no han parat en l’intent de fer desaparèixer la Barcelona antiga de la costa. El que no s’ha aconseguit en municipis costers com els d’Alella o Vilassar, per la pressió especulativa, s’ha acabat materialitzant a la franja costera de Barcelona. La Icària va ser arrasada amb l’excusa dels Jocs Olímpics del 92, i a continuació ha anat caient la resta. L’execució del pla d’obertura de Bilbao fins al mar, a l’empara de les modificacions del PGM aprovades els anys 90, va permetre enderrocar la fàbrica de Tànnics i esventrar el nucli central del Taulat a l’entorn de la plaça Prim i del carrer de Perelló. No es pot pas dir que totes les intervencions hagin estat iguals. La Vila Olímpica té una qualitat i una racionalitat que no té, per exemple, la zona Fòrum o Diagonal Mar. Però hi ha un fet inqüestionable: no s’ha fet res per evitar la desaparició del Poblenou més antic.

De qui és la responsabilitat?

Se sol dir que la història jutjarà les persones pel que han fet i també pel que no han fet. Els regidors d’urbanisme de la ciutat, amb Xavier Casas de forma destacada, tenen més números que ningú en aquesta rifa, però també el regidor del districte de Sant Martí, Francesc Narváez.

En aquests moments que l’impacte de l’abandó ja és irreversible, Narváez ha dit que engegarà un pla per protegir el nucli històric del Poblenou. El mes de febrer passat l’arquitecte en cap de la ciutat, Oriol Clos, va explicar a l’AVPN que estava fent els estudis

que han de permetre salvar el que queda de centre històric, però no hi ha calendari de treball, ni dates previstes per a l’aprovació, ni tampoc criteris que permetin saber si es tracta d’una iniciativa seriosa o simplement una maniobra per guanyar temps i acabar de destrossar el barri. És per això que des de l’AVPN demanem, a partir d’aquest moment, la suspensió de llicències, fet que també afecta les que ja estan donades, fins que no s’aprovi definitivament el pla de protecció. Narváez deu estar disposat a aplicar aquesta mesura cautelar? Aquesta vegada deu ser veritat que hi ha un pla de centre històric per al Poblenou?

Salvador Clarós

Panoràmica del Poblenou. Xemeneia de Can Giral en primer pla; la torre de les aigües darrera.

Fem memòria.

A la dècada dels 90, quan era regidor d’urbanisme Lluís Armet, del PSC, l’Ajuntament volia acabar definitivament amb la barriada del Taulat a través d’una modificació del Pla General Metropolità per a la transformació del front litoral. La iniciativa va topar amb l’oposició del Poblenou sencer, i llavors només es va aplicar a partir de Bilbao, i va afectar una petita part circumscrita al carrer de la Jonquera, l’Arenal del Llevant, Rafael Campalans, etc. Però no es va aconseguir posar en marxa els instruments que permetessin la preservació futura del barri antic.

Huertas i el Poblenou, vides paral·leles

Fill d'un periodista franquista que el va abandonar als 11 anys amb la mare i de qui guardava el record d'haver dirigit la revista Mickey, Josep Maria Huertas Claveria (Barcelona, 1939-2007) va néixer a l'Eixample. Iniciat en el periodisme el 1963 a la revista Signo i al diari El Correo Catalán, es va formar en els ambients de l'obrerisme catòlic i l'associacionisme del Guinardó, on el 1965 va conèixer el seu amic i parella de treball Jaume Fabre. Una amistat que des de 1968 derivaria a equip de treball junt a un tercer periodista de renom: Josep Martí Gómez. No obstant, si algun indret va marcar per excel·lència la vida del qui Fabre defineix com "l'inventor del periodisme de barris" i del "barcelonisme de la gent i les associacions" és el Poblenou, que Huertas va començar a freqüentar a finals dels anys 60 i on va viure des de que el 1971 es va casar amb l'advocadessa i avui jutgessa Araceli Aiguaviva, amb qui el 1974 van tenir el seu fill Guillem. Aquesta és una petita història de la relació entre les vides de Huertas i el Poblenou, il·lustrada amb fotos seleccionades pel seu fill.

La forja de molta vida associativa. La foto del 13 de febrer de 1972 que mostra en Huertas envoltat de gent a la plaça Prim (entre ells la també periodista poblenovina Maria Favà i l'historiador Manuel Arranz) exemplifica la seva clau implicació en la vida associativa del barri. La foto recull una de les parades de la ruta de visita pel barri amb la popular Catalana (l'autobús que unia el Clot i el Poblenou) que va organitzar el Grup Fòrum de l'Ateneu Colón, on Huertas participava. De fet, la implicació associativa de Huertas al barri ve d'abans d'instal·lar-s'hi, i ho prova el fet que freqüentés Bocaccio, que era com es coneixia la parròquia del Sagrat Cor on, des de 1969, es va reunir de vegades la clandestina Comissió de Barri que el 1972, amb el suport de militants cristians i d'esquerra, va donar lloc a l'Associació de Veïns del Poblenou.

Huertas va ser un dels fundadors de l'Associació de Veïns i des d'ella va llançar la idea, el 1978, de crear l'Ateneu Popular La Flor de Maig. Però l'altra gran entitat en certa manera filla de Huertas és l'Arxiu Històric del Poblenou, que va presidir igual que el també desaparegut Manuel Arranz. A més, Huertas participava també al barri de les activitats de l'Acció Catòlica Obrera (ACO) i de la parròquia de Santa Maria i Sant Bernat (no se'n perdia la Missa del Gall), donava classes a immigrants en el projecte Apropem-nos, nedava a la piscines de Can Felipa i la Barceloneta i era l'ànima d'una tertúlia de barri que reunia cada mes un petit grup d'amics.

Huertas a la plaça Prim

Referent del periodisme local. Quan el 1971 Joan de Sagarra va encunyar el concepte huertamaros –assimilat a la guerrilla urbana uruguiana dels tupamaros– per definir aquells periodistes que, sota les ordres o a l'estil del Huertas, practicaven un periodisme combatiu i de carrer, el qui va donar nom a tota una generació professional dirigia la revista Orifloma (d'on l'amo, Jordi Pujol, el va acomiadar el 1974), havia dimitit com a redactor en cap de El Correo Catalán (1970) i estava a punt d'entrar al TeleEXprés (1972). Fins que aquest diari del Grup Mundo va tancar, el 1980, Huertas hi va forjar una secció de periodisme local que va crear escola i que va tenir molt a veure amb el que es va definir irònicament com "la màfia del Poblenou" i que l'historiador de la premsa Albert Musons va fixar com a generació Quatre Cantons.

Els seus integrants eren els periodistes –Huertas, Juanjo Caballero, Maria Favà, Àngela Vinent, Miquel Villagrasa, Jordi Montaner, Ferran Sales, Pepe Encinas, Manuel Vilaseró, Sussi Morell, Manel Puyal, Joma, Fer...– que en algun moment van passar per la revista Quatre Cantons. La publicació del barri va existir entre 1963 i 1968 a l'aixopluc de Santa Maria del Taulat i del capellà Jaume P. Sayrach, i Huertas la va dirigir en una segona etapa entre 1973 i 1978, a més d'apadrinar-ne una efímera tercera etapa el 1990, dirigida per Ernest Alòs. Treballador després a El Periódico (1982-1986 i 1989-2002), Diari de Barcelona (1986-1988) i La Vanguardia (on col·laborà, igual que a l'Avui, entre 2002 i 2007), Huertas no va deixar mai la premsa local. Ho proven les seves col·laboracions a la revista El Poblenou, de l'associació de veïns, i La Veu del Carrer, de la FAVB.

Pregoner de festa major i de qualsevol reivindicació. Pregoner de moltes festes majors de barris de Barcelona –en morir, la comissió de festes de la Sagrera va haver d'im-

1ª VISITA I PRESSUPOST GRATUÏT

CENTRE DENTAL AGUILÓ
 Marià Aguiló, 127 - 08005 Barcelona
 Tel. 93 221 67 66 - Fax 93 221 86 29

francesc
creixell

PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

COVILAS, S.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
 tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
 sábado 9,30-14

PARKING GRATUITO EN C.LULL, 200

FRUITERIES

July

C/. Llull, 181 BCN ☎ 93 485 23 33

Art-Miniatures
 MINIATURES DE POBLENOU
 i MINIATURES PER ENCARREG

Marià Aguiló, 120
 tel. 93 221 28 75 08005 Barcelona
 www.art-miniatures.com

AL PUNT DE TROBADA
 BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
 info@alpuntdetrobada.com

provisar un substitut pel pregó del 2007 a què s'havia compromès Huertas, que mai deia no-, el seu debut en aquesta faceta va ser el 1983 al Poblenou. Una foto amb el seu fill Guillem i l'alcalde Pasqual Maragall al balcó del Casino L'Aliança del Poblenou el recorda fent de pregoner aquell any. Però més enllà de la festa, de la que li agradava participar tot sopant al carrer o ballant de forma singular i desinhibida, Huertas també va ser pregoner o portaveu de moltes reivindicacions de barri. Tant en els seus articles o en converses amb polítics com participant o llegint manifestos en manifestacions davant de Ca la Vila: fossin en defensa de Can Ricart o contra el pla de l'Eix Llacuna.

Va col·laborar també amb l'Ajuntament: a mitjan dels anys 80, per exemple, en el mapa de barris i districtes que després, el 2006, va criticar que es refés per dividir el Poblenou. Com va criticar també en els darrers anys, fins a enganxar-se amb les autoritats municipals, les reformes urbanístiques del Poblenou (Diagonal Mar i el Fòrum, per exemple) i la manera com es tirava endavant el pla 22@, sense prou sensibilitat ni per la identitat del barri ni per les classes populars més necessitades d'habitatge social i llocs de treball estables que no pas d'hotels i multinacionals.

I és que Huertas era un militant (d'esquerres, cristià i de barri) conscient i sempre disposat a col·laborar però gens acomodaticí. El 1977, quan el PSUC era el gran partit antifranquista i amb més presència al moviment veïnal, ell va ingressar al PSC. El 1979 va rebutjar ser candidat a regidor en les llistes de Narcís Serra i a mitjan dels anys 80 va deixar el PSC perquè, entre d'altres motius, criticaven la militància sindical paral·lela a Comissions Obreres. D'ell van arribar a dir que era un cas inviable: "Socialista de partit, comunista de sindicat i anarquista de cor".

Historiador urbà, escriptor prolífic i caminador incansable.

Poques persones coneixen els carrers i racons de Poblenou i dels barris de Barcelona com els coneixia en Huertas. D'entrada, perquè qui no tenia carnet de conduir i era un gran usuari del metro, caminava un munt de quilòmetres de ciutat cada setmana sol o en companyia, per feina o pel plaer de passejar. Els seus amics Pepe Encinas, fotògraf, i Pere Mejías en són testimonis, i la placa que hi ha a la rotonda del Casino és el millor homenatge a qui va tenir la idea de dedicar aquests records a peu de carrer, a peu de Rambla, a gent significativa de la història del barri. Caminar, observar i parlar amb la gent eren eines indispensables tant per la tasca periodística de Huertas com per la d'historiador urbà i escriptor, a banda de la seva faceta de veí que els dissabtes al matí anava a comprar amb el carro al mercat o a botigues com La Violeta o La Pubilla del Taulat.

Huertas va deixar un centenar de llibres publicats -una vintena en solitari, una cinquantena treballats en equip (24 amb Jaume Fabre) i la resta, obres col·lectives-, dels quals

65 són exclusivament sobre la ciutat de Barcelona, els seus barris o específicament Poblenou. Entre ells, els 11 llibres que l'Arxiu Històric del Poblenou va editar (i en més d'un cas reeditar) entre 1982 i 2007. La selecció que va recollir la llibreria Etcètera al seu aparador de Sant Jordi del 2007 fou molt il·lustrativa. La resta de l'obra de Huertas és sobre periodisme i història del moviment obrer i la vida quotidiana, a més d'alguns títols literaris i memorialístics.

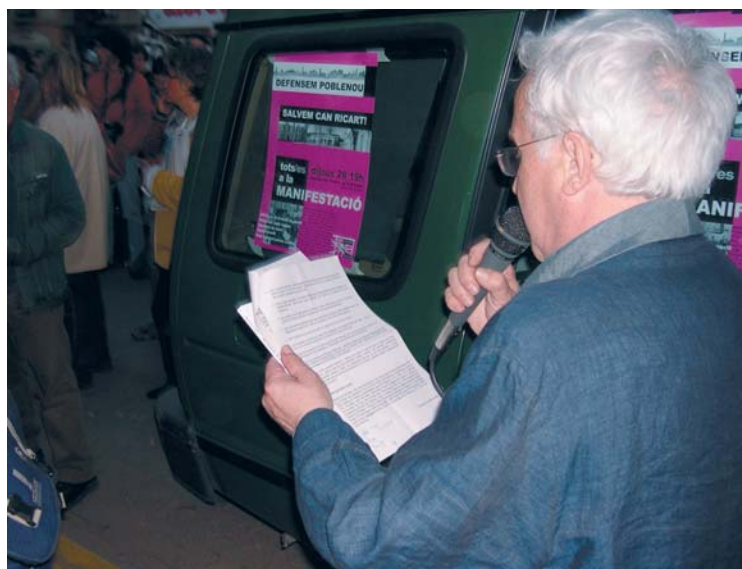
Protagonista històric i home senzill. A les memòries de títol periodístic guevarista Cada taula, un vietnam (1997), que van tenir continuïtat a El plat de lleties (2006), hi ha també pinzellades de la vida de Huertas al Poblenou. I de la seva faceta més estrictament personal, que mescla el protagonisme històric amb la senzillesa d'un home -marit, pare, avi, company i veí- que es feia estimar (i també odiar, per alguns) i que tenia aficions tan corrents com el cinema i viatjar. Qui va morir essent degà del Col·legi de Periodistes, el 1966 havia fundat el clandestí Grup Democràtic de Periodistes i va causar la primera vaga de premsa des de la guerra civil en ser empresonat pel franquisme. Es va erigir en tot un símbol de la llibertat d'expressió durant la transició.

Sotmès a consell de guerra i tancat a la Model entre el 22 de juliol de 1975 i el 13 d'abril de 1976. Tot va venir per un article sobre burdells i vídues de militars al Raval que no va agradar l'Exèrcit, i es va complicar en saber-se que havia acollit a sopar a casa un vasc que va resultar ser el membre d'ETA Wilson, implicat en la mort de Carrero Blanco, a qui va dirigir després a la parròquia de Santa Maria del Taulat per una estada clandestina d'uns dies que li va costar també la detenció al rector Joan Soler.

A la Model, Huertas va fer de llibreter i va conèixer molta gent. Entre ells, un adolescent El Vaquilla a qui anys més tard ajudaria a escriure les memòries i visitaria regularment a la presó de la Roca. Tot plegat ajuda a entendre perquè, per exemple, Huertas es va significar a favor de que la presó de Wad-Ras convisqués al Poblenou i de que Barcelona no enviés les seves presons a la perifèria, ja que els presos i les seves famílies també són veïns a qui se'ls ha de facilitar la comunicació i la reinserció social.

En una carta des de la Model que va enviar al seu fill Guillem que encara no tenia 2 anys, el 1976 Huertas va descriure perfectament, en el castellà imposat per les autoritats franquistes, el que era i va ser sempre la seva vida, compromesa i humil: "La línea divisoria de la actuación en la vida, hijo, son los hechos y no las palabras. Desconfía, si así lo crees también, de quienes hablan y no actúan. Me gustaría que supieses que también fui, que soy, mucho menos de lo que creen, de lo que creían".

Marc Andreu

Els que el van conèixer

Hem preguntat a diverses persones del barri sobre la seva relació amb Josep Maria Huertas, sobre la seva personalitat, i el record que en tenen. Entre la gent amb la que es relacionava en Josep Maria de manera habitual hi ha botiguers i comerciants. Gent del Poble Nou de tota la vida. I també hi ha nouvinguts, gent que com va fer ell mateix els anys seixanta ha arribat ara al barri i ha trobat l'amistat d'algú disposat a ajudar. En Josep Maria feia classes de català a un grup de dones a Can Felipa.

Jesús López, està al front de La Pubilla, juntament amb el seu germà, un dels llocs emblemàtics del barri del Poble Nou des de 1886, conegut pels seus vins i licors i també per les seves tapes.

El vaig conèixer fa uns set o vuit anys. Venia a la bodega a comprar la beguda per a casa seva. Més endavant, feien la comanda per telèfon i jo els hi portava al seu domicili cap el migdia, quan ell era a casa.

Era fàcil entrar en conversa. Sempre estava disposat a atendre les meves preguntes i comentaris sobre temes del barri. Una vegada li vaig exposar els meus dubtes sobre la peatonalització del carrer de Marià Aguiló i Amistat. Em deia que seria un benefici per al barri i també pel comerç de proximitat. En aquell temps jo era d'una entitat de comerciants i ell m'assessorà en moltes coses, per exemple, com fer una carta als diaris. Algunes persones que l'han conegut més que jo diuen que a vegades tenia un caràcter molt fort, però jo sempre vaig rebre d'en Josep Maria una gran atenció i disponibilitat. No l'importava fer un parèntesi en el treball que estava fent per parlar de les coses que em preocupaven.

Personalment, vaig quedar molt afectat per la seva pèrdua. El dia de la seva mort vaig anar a casa seva a portar-li la comanda i em va estranyar no trobar a ningú. Tots pensàvem que anava superant la malaltia. Crec que la preocupació pel barri del Poble Nou va ser molt forta. No és normal que el dia del seu enterrament a la parròquia de Santa Maria, molts comerços tanquessin. Jo no vaig poder-ho fer però m'hi vaig sentir plenament identificat. Crec que ha col·laborat al coneixement del barri del Poble Nou.

Jordi Fossas és el president de l'Arxiu Històric del Poble Nou. L'any 2006 es va celebrar el trentè aniversari de l'entitat. Aquest arquitecte, veí de sempre del Poble Nou, porta ja 11 anys dedicat a l'arxiu.

Ens vam conèixer en la inauguració d'una llibreria de vell del carrer dels Àngels, ara fa 15 anys. Li vaig demanar un escrit sobre les Escoles Cases, que era on portava els meus fills. Al cap de sis o set mesos va fer un article que va sortir publi-

Jesús López.
"La Pubilla del Taulat".

cat a El Periódico. Més endavant em va proposar entrar a l'Arxiu Històric del Poble Nou i no m'ho vaig pensar ni un moment.

D'en Josep Maria en destacaria la seva generositat. No només en el pla econòmic, que també, sinó en les idees i en el camp afectiu. Sempre estava disposat a dedicar part del seu temps. Tenia molt en compte a les persones. Te'l senties molt proper. Després era una persona molt decidida, que no vol dir valenta. Quan tenia una idea, o li rondava alguna cosa pel cap, ràpidament la posava en pràctica. I també tenia paciència en segons quins casos. No vaig aconseguir barallar-me mai amb ell. Sols, quan jo li deia amb to despectiu, que "tots els polítics son igual", s'enfadava una mica.

Quan en Josep Maria va venir a viure al Poble Nou, a finals dels seixanta, es va enamorar del barri. Ens ha deixat l'Arxiu Històric del Poble Nou; va ser fundador de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poble Nou; va ser un temps militant del PSC en l'agrupació del barri; va treballar activament a la revista 4 Cantons, i tantes altres coses, la llista seria molt llarga. Ha estat un referent per a les entitats del barri. Creia en les associacions i en el treball en equip. Ha estat un bon coordinador i també la força de l'Arxiu. Crec que ha posat el Poble Nou al mapa fent pedagogia de barri.

Àlex Leris i Xon Pagès son els propietaris i alhora treballadors de la llibreria Etcètera. Una llibreria molt identificada amb el barri del Poble Nou.

En Josep Maria era client, i vam fer una bona amistat. Amb el temps es va anar convertint també en assessor. Sabíem que era dissabte perquè ell venia a la botiga. Ens trucava per preguntar. Ell era un gran col·leccionista de llibres, en tenia milers. Comprava llibres vells en algunes llibreries entre Portaferri i carrer del Call, i els feia relligar. Era una persona que acumulava molta i molta informació.

Els seus trets principals eren l'honradesa i l'honestetat. Això potser a vegades el portava a situacions límit, i no és d'estranyar que també per aquesta raó tingués enemistats. No deixava indiferent a ningú perquè era clar i deia les coses directament tal com les pensava. Era també una persona amb molta opinió per això nosaltres també li consultàvem.

Ha deixat una forta empremta al barri, que és la feina feta. Ha treballat molt ajudant a construir la memòria del Poble Nou i de Barcelona. Aquest és un dels barris que té més cosa publicada. Des de l'Arxiu Històric hi va contribuir força a divulgar la història del barri.

Jordi Fossas.
"Arxiu Històric
del Poble Nou".

Àlex Leris i Xon Paguès.
"Etcètera".

Se'l troba a faltar: A vegades penses..."aquest llibre li agradaria al Josep Maria" o "ell diria tal o qual cosa"...

Ramon Forn és la tercera generació d'una de les xarcuteries tradicionals del poblenou: La Violeta. El seu avi va fundar la botiga el 1921

En Josep Maria era més que un client habitual. Amb el temps vam anar fent amistat. Venia tots els dissabtes amb el seu carret d'anar a comprar, perquè ell era qui portava les coses de la cuina a casa seva. Era un gourmet. Quan ja havia fet la compra obria el diari i esmorzava aquí a la botiga. Ens coneixíem des de fa 30 anys

Tot i ser un home tossut amb les seves idees, que defensava sempre sense importar davant de qui, aquí a la botiga evitava parlar de política. Els dissabtes preferia no fer-se notar massa. Parlava del temps i del canvi climàtic. És algo que el preocupava obsessivament. Però tenia conversa per a qualsevol cosa. Com que coneixia tantes coses, li consultàvem i li preguntàvem.

Sobretot li preguntàvem coses relacionades amb el Poblenou. Era un bon coneixedor de Barcelona. Hi ha coses de la ciutat que es coneixen per anècdotes que ell ha explicat. Ara bé, al barri en Josep Maria era conegut sobretot per la persona. Nosaltres hem perdut un amic a més d'un client. El trobem a faltar, sobretot els dissabtes.

Grup d'alumnes de català Apropem-nos. En Josep Ma Huertas col·laborava amb Apropem-nos com a professor de les classes de català. Hem demanat a algunes de les seves alumnes si volien pensar en ell i fer-nos partícips dels seus records. A la conversa hi han participat la Susanna i Claudina de Colòmbia, la Lúdia de Bolívia, la Carmen del

"Apropem-nos".

Poblenou, la Fátima del Marroc, Rosalie de Brasil, la Diver d'Uruguai i la Danoia d'Argentina.

Hem escrit l'entrevista en català però a la conversa s'hi han barrejat les dues llengües perquè, com elles diuen, "amb en Josep M. apreníem català però quan es tracta de parlar de sentiments encara ens és més fàcil fer-ho en castellà".

Susanna.- El meu marit és català i em parlava d'en Josep Ma, de la seva lluita, de quan va estar a la presó, dels escrits al diari, dels seus llibres... l'admirava molt i es pot dir que per mitjà d'ell jo ja el coneixia. Quan va saber que era el meu professor no se'n sabia avenir.

En Josep Maria ens portava els contes de la seva néta, i per ajudar-nos a entendre'ls feia tanta mímica que semblava una traducció simultània. Quan llegíem, es posava just darrere i corregia allò que no dèiem bé. Ens observava molt i coneixia com érem cada una de nosaltres.

Diver.- Les classes que feia eren molt especials. Les convertia en una trobada d'amics, una tertúlia. Ens explicava les festes del barri i els diferents pastissos que es feien per

Ramon Forn.
"La Violeta".

celebrar-les. Això a nosaltres ens sorprenia molt perquè a la nostra terra "sempre és festa", però no hi ha tantes festes diferents ni celebracions tan variades.

Parlava dels plats que cuinava, i sempre deia que jo era una bona cuinera perquè a vegades explicava algunes receptes; també comentàvem viatges. Recordo la preparació dels poemes per a la diada de Sant Jordi.

Havíem fet sortides per conèixer el Poblenou, ens ensenyava sobretot les petites coses del barri i ens explicava per què eren importants. Ens feia broma dient que ens portaria al cementiri "de nit i amb espelmes".

Quan el van nomenar degà del Col·legi de Periodistes li vam preguntar si deixaria les classes i ens va assegurar que seguiria venint. Així ho va fer fins i tot durant la malaltia.

Recordem la il·lusió amb què, ja malalt, va preparar el viatge a Itàlia, que després ens va explicar.

Danoia.- Havíem d'explicar com érem i jo vaig dir que era "interessant". Amb ell vaig aprendre molt.

Claudina.- És com si ens volgués injectar el català; que l'aprenguéssim com fos.

Lúdia.- Jo havia estat a casa seva perquè tenia cura d'una senyora gran que era amiga de la seva sogra. Em va impressionar la gran quantitat de llibres que tenia a la biblioteca.

Carmen.- Jo l'havia conegut abans de les classes, a la piscina de Can Felipa, on fèiem aquagym. Algú em va dir "és

un intel·lectual". Però no li anava bé aquella aigua i va canviar de piscina .

Fàtima.- Hem après moltes coses amb ell, ho explicava tot molt bé i sempre contestava els dubtes.

Rosalie.- En Josep Maria tenia el do de paraula, parlava amb claredat i sabia exposar les seves idees: es feia entendre per tothom. Quan vaig arribar a la classe de català no em va acceptar, pel meu nivell; va trigar tres setmanes a acceptar-me, però no em va ferir, perquè sabia dir un no sense ofendre. Com era en Josep Maria?

Diver.- Sobretot era molt acollidor. Era alegre, dinàmic i molt directe: deia les coses tal com les sentia.

Una vegada vam fer un berenar a casa meva. Jo pensava que no vindria, però va venir i es va quedar una bona estona. Va ser una tarda molt agradable a la terrassa, vam fer uns pastissos del nostre país i n'hi vaig donar uns quants per a la seva dona, que no havia pogut venir (un dia que la vam trobar a Can Felipa ens va dir que li havien agradat molt). En Josep Maria, veient que en Driss, el meu marit, no parava servint el te, li deia que s'assegués, i em va preguntar com es deia en àrab per dir-li-ho així. Recordo que en Josep Maria prenia el te sense sucre.

Rosalie.- Explicava que havia passat dificultats fortes a la seva vida, però ho deia sense fer-ne un drama, com si fos una circumstància, una anècdota.

Grup d'alumnes de català. "Apropem-nos".

Susanna.- Estimava la seva família. Valorava molt la seva dona i, com fan molts catalans, deia "com diu la meva dona...", encara que fos una cosa que ell mateix pensava. També ens parlava de les seves nêtes, de la gran, que era la seva il·lusió i que va ser un gran consol durant la malaltia, i de la Martina, que encara havia de néixer però ja sabia com es diria.

També era molt idealista. A nosaltres ens tenia confiança. Recordo un dia que va venir molt trist i decebut del Col·legi de Periodistes, però, malgrat el seu malestar, va fer una classe molt bonica.

Carmen.- Transmetia sensació de molta pau i confiança a la classe, potser fora anava més atabalat... Recordo que a vegades deia: "qui vol venir amb mi al cine?".

El vèiem quan anàvem a comprar. De vegades, a classe, comentàvem si trobàvem les coses de menjar cares o barates, jo em queixava que tot era molt car, i ell em deia que no tant. Però, és clar, depèn de com té cadascú l'economia. No li costava gens dur-te la contrària.

Era molt entranyable, és una llàstima que se n'hagi anat tan aviat, no aparentava que estar tant malalt, ell no hi donava importància, deia que es feia les proves per la seva dona. Vaig sentir moltíssim la seva mort.

Quina empremta ha deixat al barri i a les persones que l'han conegut?

Fàtima.- Tenia molta paciència i era molt simpàtic i obert. No feia diferències entre la gent, a tots ens tractava igual.

Era una gran persona i un senyor que en sabia molt; era important i no ho demostrava, si el tractaves de vostè s'enfadava, no li agradava gens.

Diver.- Ens va fer estimar el català. Encara que assistís a una sola de les seves classes i no hi poguessis tornar, t'encomanava les ganes d'aprendre'n i el convenciment que et seria útil.

Claudina i Lúdia.- L'ambient d'amistat a les classes que han aconseguit tant en Josep M. com els altres professors (en Quim, la Sandra...).

Fàtima.- Hem perdut una persona molt gran. El meu marit tenia moltes ganes de conversar amb ell; un dia al carrer vam parlar una mica, però el volíem convidar a casa i ja no va haver-hi temps. El recordo molt. Tot el que pugui dir d'ell és poc.

Carmen.- Es trobava molt a gust a la classe i ens hi feia estar a gust a tots. Hi havia un grup molt bonic, amb bons sentiments. Com si fóssim amics de tota la vida.

El dia del seu enterrament, a Santa Maria del Taulat, passejava la meva gosseta i vaig veure aquella gentada. Vaig deixar la gosseta per entrar. Estava molt trista i emocionada. A mi em va transmetre moltes coses. M'han quedat moltes coses d'ell. Diuen que el van cremar, oi? Jo a vegades vaig al cementiri del Poblenou a meditar i penso en ell. Si estigués allà... ens fariem companyia.

Rosalie.- Va passar per la vida i va deixar moltes coses importants, interessants per a tots els que l'hem conegut. Cada persona era única per a ell.

Susanna.- Em recordo parlant en castellà i en Josep M. que em deia: "en català, que tu pots!" En ocasions encara sento la seva veu: és ell qui m'ho diu!

Trobada sobre la convivència al Poblenou

Com són les relacions entre els veïns del barri? Hi ha problemes de convivència? Per què? Hi ha col·lectius exclosos (joves, grans, immigrants...)? Hi ha guetos? Què fem per fomentar la convivència? Què poden fer els veïns, les entitats, els serveis públics i les administracions?

Aquestes qüestions van ser tractades el dissabte 24 de novembre al matí amb prop de cinquanta persones representants de diferents col·lectius i entitats del barri i serveis personals del districte. Cal destacar la presència de persones immigrants. L'objectiu de la trobada, organitzada per Apropem-nos, era fer un diagnòstic sobre la situació de la convivència al barri i proporcionar un espai on els diferents agents socials poguessin manifestar la seva opinió i explicar els coneixements sobre qüestions relatives a la convivència, així com escoltar punts de vista diversos i reflexionar-hi conjuntament per enriquir la mirada sobre les situacions convivencials al Poblenou.

A la presentació de la jornada es va fer al·lusió a Josep M. Huertas i Paco Candel, mort el dia abans, com a exemple i testimoni de persones que han treballat a favor de la convivència i cohesió social. També es va fer un resum de l'estudi de la Favb "El barri, espai de convivència" i una explicació de les entrevistes fetes a diferents col·lectius del barri. El treball va ser guiat per Josep M. Navarro, assessor del Pla de Desenvolupament Comunitari, i es va organitzar en cinc grups. Es van fer dues posades en comú i un petit descans a mig matí.

A la primera part, es tractava de posar en comú les debilitats, amenaces i problemàtiques del barri que dificulten la convivència. Com a elements destacats van sortir:

Els prejudicis i el desconeixement dels altres i de les altres cultures. Els nens no tenen prejudicis, d'aquí ve la importància de tenir cura de la seva educació.

Desigualtat d'oportunitats i drets. El fet que la gent de fora i la d'aquí no tinguin les mateixes oportunitats i drets, així com les grans diferències socioeconòmiques, dificulten enormement la convivència.

La competència que genera l'escassetat de serveis per a tothom. Això s'agreuja per una especulació escandalosa que dificulta molt aconseguir un habitatge assequible.

Els prejudicis i l'individualisme. Persones que no s'interessen per l'altre i pensen només en elles mateixes.

Falta d'espais comuns de trobada. S'aprofiten malament els espais que ja existeixen.

Discriminació envers els nouvinguts, sobretot pel que fa a les lleis i els drets.

Incivisme i falta de valors dels joves. L'incivisme no és una qüestió que tingui a veure amb els immigrants, sinó que s'estén al veïnat en general i a tots els col·lectius.

Una escassa cultura de la participació. La gent no té temps de participar, però tampoc no té eines, no sap com fer-ho: a les mateixes reunions d'inquilins o propietaris sempre hi ha algú que monopolitza la paraula.

A la segona part es va posar en comú les capacitats i

Sessió sobre la convivència al Poblenou

potencialitats del barri per afavorir la convivència. D'aquí podríem ressaltar:

Espais del barri on es fan activitats obertes. Es destaca especialment el paper integrador de les activitats esportives.

Espais per a nens i nenes. Escoles i diverses AMPA (com a organitzadores d'activitats extraescolars). A través d'aquests espais els pares i mares es coneixen.

La vida quotidiana. Veïns, llocs de treball, biblioteques, escoles, serveis, etc. són espais on la gent es coneix i es relaciona.

La capacitat d'acollida del barri del Poblenou. Per la seva tradició obrera, és un lloc que té vivències d'altres emigracions que han conformat la societat catalana, i això li dona una capacitat d'acollida més gran.

Existència d'una gran diversitat de recursos. Associacions, escoles, centres de salut, biblioteques, centres socials.

La xarxa associativa (i comunitària) existent. Apropem-nos, escoles, serveis. També les festes populars.

La capacitat (i tradició al barri) de reivindicació de drets. Es destaca l'actuació de la Plataforma per l'Ensenyament pel que fa a les matriculacions a les escoles, la defensa del vot dels immigrants, la lluita per a la construcció d'habitatges socials i equipaments, i la defensa del patrimoni industrial del barri.

Necessitat de conivir, i un moviment d'inquietuds col·lectives, tant de persones autòctones com d'immigrants. El Poblenou és un barri amb inquietuds, amb memòria històrica, que es va formar amb immigrants.

Moltes i diverses oportunitats de convivència. La mateixa ciutat amb el mar, el clima, les comunicacions. També algunes iniciatives que hi ha a internet, les noves tecnologies, ajuden a crear consciència de comunitat encara que no poden substituir, però sí complementar, el cara a cara, el fet de mirar-se als ulls.

Algunes d'aquestes idees poden ser contradictòries i d'altres complementàries, però en qualsevol cas eren les que van exposar els assistents.

En l'acte de cloenda, les responsables d'Apropem-nos van

dir que s'havia assolit un dels objectius principals de la trobada: adonar-nos, tant les persones vinculades a Apropem-nos com els participants, que no estem sols, i que no és cert que "sempre som els mateixos". S'ha pogut constatar que hi ha veïns del barri i professionals que estan treballant en la mateixa línia o en línies semblants, alguns dels quals, malgrat l'interès manifestat, no han pogut estar presents en aquesta jornada.

Un altre dels objectius era crear una xarxa i, d'una manera espontània, els participants ja s'han intercanviat els correus electrònics perquè el contacte sigui més fàcil.

Finalment, un tercer objectiu era completar entre tots el diagnòstic de la convivència al barri del Poblenou, i amb això posar les bases per continuar treballant i preparar una altra trobada a la primavera, en la qual es presentarien experiències de bones pràctiques al barri: què fa i què ha fet una AMPA, una comunitat de veïns, un servei públic... per facilitar l'acollida i la bona convivència. I també es treballarien propostes concretes d'accions i projectes que donin resposta als problemes i dificultats del barri en aquest sentit.

Manel Andreu

Sessions sobre la convivència al Poblenou

Tot en
Idiomes
traducció

UN MÓN D'IDIOMES

2008 - Aprofita'l

cursos per totes les edats i nivells

C / Llull **187**, pral. Tel: **934 855 188**
urbanites@urban-school.com

GELATERIA
¡Ché qué horchata!

EL TÍO CHE

**FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA**
**casa fundada
l'any 1912**

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

**CLINICA
VETERINARIA**
POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS, NUEVOS ESTRELLADOS

TAVERNA TAPAS

SOLOMILLO CON CHUMICHURRI
CHIPS DE
ALCACHOFA
GUACAMOLE
CON NACHOS
MONTADITOS

RBLA. POBLENOU, 41 • TEL. 93 221 21 41

Ensenyar i aprendre: 50 (+1) anys d'història del CEIP La Mar Bella

La nostra escola, el CEIP La Mar Bella abans anomenat Pío XII, ha fet 50 (+1) anys. Va ser la primera escola pública del barri del Poblenou, i aquest any volem celebrar aquest esdeveniment tot aprofitant que, a més, estrenem edifici i pati nous.

L'1 d'octubre de 1953, en compliment dels acords presos amb motiu de la celebració del Congrés Eucarístic Internacional celebrat a Barcelona, es va col·locar la primera pedra del Grupo Escolar Pío XII. L'escola en el moment d'inaugurar-se va voler ser, segons el projecte de l'arquitecte del Ministerio de Educación Nacional, Claudio Díaz, una construcció model·lica en el seu gènere. Estava preparada per acollir sis-cents alumnes, la meitat nens i l'altra meitat nenes en dependències separades com era d'obligat compliment.

Alguns documents s'han perdut, però ens consta que el curs escolar 1956-1957 funcionava com a "escola nacional" amb nenes i nens separats i claustrats de mestres (dones i homes) també diferenciats, i amb gestió i direcció independents.

Va ser la primera escola pública construïda després de la Guerra Civil al barri del Poblenou, on fins aleshores eren habituals les petites acadèmies de pis. Els dèficits en l'oferta pública del barri van continuar fins que al 1962 es va acabar l'altra escola pública, el Lope de Vega, avui CEIP Acàcies.

Durant els anys 90 es va dur a terme la reforma educativa que acabaria amb l'EGB i es tornaria a implantar la Primària, fet que portaria cap als instituts els alumnes de l'ESO a partir dels de 12 anys. Això va comportar durant uns anys una gran mobilitat del professorat, i La Mar Bella, llavors Pius XII, va veure com canviaven molts mestres. Van arribar també canvis a l'equip directiu del centre, i es van engegar nous projectes. A finals d'aquesta dècada, l'escola va començar a fer front (com la majoria dels centres públics) a altres reptes com ara la integració de l'alumnat nouvingut,

Escola La Mar Bella després de la darrera remodelació.

la incorporació de les noves tecnologies, l'aprenentatge de les llengües estrangeres i canvis metodològics amb més participació dels nens i les nenes.

Al 1998, materialitzat per fi el desig de ser –i semblar– una escola laica, es va fer el canvi de nom pel de La Mar Bella. També s'hi van fer algunes reformes com ara la supressió de l'estàtua de Pius XII que presidia el pati, la transformació de l'antiga capella en un esplèndid gimnàs, l'enderrocament de l'edifici del parvulari i la construcció del pati dels petits... que a poc a poc van configurar l'aspecte actual del centre.

També, l'estiu del 2002, es va substituir l'antic mur perimetral per una tanca molt més amable.

ÒPTICA traver
des de 1953

C/. Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

Ocasalisher
COLLECCIONISME

COMPRA-VENDA
DISCS, JOGUINES, TEBEOS, PAPER
i OBJECTES ANTICS. BUIDEM PISOS.

PUJADES, 127 - TEL. 93 485 69 90

CLÍNICA DENTAL GLORIES

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

VIDEO TOPE

■ PUJADES, 230
Tel. 933 000 624
www.videotope.com
video@videotope.com

■ CIENFUEGOS, 3-5
Tel. 933 496 373

■ FABRA I PUIG, 70-76
Tel. 933 120 917

Call&Play

**Lloguer d'instruments
de música per
a estudiants**

**Quotes
mensuals
amb opció
de compra**

Voli des d'11€
Cello des de 30€
Flauta travessera des de 20€
Saxo alt des de 40€
Piano acústic des de 60€
Piano digital des de 45€

Avda. Icària, 205 -207
baixos - dreta
08005 Barcelona
Tel. 932 213 788
estudiants@callandplay.eu
www.callandplay.eu

farmàcia

TAULAT

62

**OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY**

Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

RESTAURANT TAPAS BAR
L'ALIANÇA POBLE NOU

Especialidades en cocas
Surtido de tapas
Amplia bodega de vinos
Menú diario a 8,40€
Abierto festivos
Salones para Celebraciones

T 93 225 20 88
Rbla. del Poblenou, 42
www.alianzadelpoblenou.com

Durant el curs 2006/2007 es va portar a terme una altra reforma important que ha fet que el seu aspecte hagi millorat de manera espectacular. Actualment, l'escola disposa d'un magnífic menjador que fa que l'estona de dinar sigui més agradable per a la canalla, i d'una gran cuina, i tot l'espai on s'ubica l'Educació Infantil s'ha fet nova amb materials moderns i recursos que han optimitzat l'espai. També hem estrenat un pati enjardinat i un petit hort.

Aquest any, per fi, podrem portar a terme els actes commemoratius del 50è aniversari que no es va poder celebrar el curs passat a causa de les obres de reforma que es feien. El lema d'aquesta celebració és 50+1.

La celebració es realitzarà la setmana del 12 al 18 de maig, coincidint amb les Festes de Maig del Poblenou. Entre la programació prevista hi haurà actes dirigits als alumnes així com actes oberts al barri. El propòsit és que la celebració sigui cultural i festiva; i també es promourà les arts escèniques, plàstiques, musicals i els esports. Volem destacar la preparació d'una exposició oberta a tot el barri amb material gràfic i escrit testimoni de la història de l'escola. Per això fem una crida a tots els exalumnes, amics i coneguts de l'escola perquè ens feu arribar objectes, fotos o treballs escolars que tingueu per ajudar-nos a omplir l'exposició de records viscuts.

Montse Claverol
directora

Grup escolar Pío XII construït en motiu del Congrés Eucarístic de Barcelona els anys 50 del segle passat.

la chatunga
Bijuteria i
complements
c. Bilbao, 38 Tel. 93 356 92 86

Trinxant
SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI
Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

Mainada
tot en puericultura
llista del nadó
servei a domicili
Amistat, 22 08005 Barcelona T 93 221 32 98

J. TENA
XARCUTERIES
Galeria Comercial Alcampo Local, 32 - Tel. 93 381 69 67 Sant Adrià
Gran de Sant Andreu, 326 - Tel. 93 311 54 07 - Barcelona
Rambla Poble Nou, 89-91 - Tel. 93 485 41 97 - Barcelona
Piera, 8 - Tel. 93 790 71 57 - Mataró

la plaça
restaurant-escola
Pl. Sant Bernat Calbó, 6-7 Barcelona Tel. 93 221 51 12

FARMÀCIA LOPERENA GIRÓ
TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

FARMÀCIA M. PRATS ORTOPÈDIA
Montserrat Prats i Genís.
Llic. Farmàcia i Tècnic Ortopèdic
La farmàcia de
tots i per a tots.
Farmàcia M. Prats
L'assessorament i
el tracte personalitzat
que tu i la teva
família necessita.
Rambla del Poblenou 46 • 08005 Barcelona
Tel. 93 309 18 69 • Fax 93 309 19 41
farmaciampcats@hotmail.com

ESTUDI D'INTERIORISME
Alfred Martin
MOBILIARI
i DECORACIÓ
C/ Pedro IV 218-220 • 08005 BCN • Tel/Fax: 933 072 507
MATALASSOS - SOMIERS
SOFÀ "RELAX"

Marimon Estrany
Advocats
¿Busques bon
assessorament?
Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)
Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

Viure en un setge

Al meu tros de barri fa temps que vivim en una mena de setge permanent. Per als veïns del carrer Ciutat de Granada, entre Doctor Trueta i Ramon Turró, sortir de casa o arribar-hi, des fa uns mesos, es converteix en un viatge incert. Els treballadors de les obres, sota les ordres de l'administració o d'empreses privades, actuen com a xèrifs del comtat: perforen el sòl amb màquines que fan tremolar els edificis, belluguen contenidors, tallen i canvien el sentit dels carrers, i posen i treuen senyals de prohibició d'aparcament com volen. I no exagero si dic que les excavadores i els camions que porten terra per a les obres fan cua sota de casa, de vegades n'hi ha deu o dotze, i no aturen el motor ni de dia ni de nit, fet que impedeix el descans dels veïns.

En un radi de dos-cents metres de casa hi ha quatre fronts oberts d'obres megalòtiques: els loft de la farinera Can Gili Vell, entre Roc Boronat, Ciutat de Granada, el passatge Mas de Roda i Doctor Trueta; els loft de Can Gili Nou, entre Ciutat de Granada, Badajoz i Taulat; els loft i oficines de la fàbrica del Sucre al passatge de Mas de Roda, entre Ciutat de Granada i Badajoz; i la perforació que estan fent a la cruïlla del carrer Ramon Turró amb Ciutat de Granada per canalitzar conduccions d'aigua freda i calenta, que donaran servei a hotels i noves oficines. Aquesta munió d'obres afecta, en alguns casos molt seriosament, els habitatges dels veïns que viuen al voltant.

El 22@ s'està projectant no com una transformació, sinó com una demolició d'una important zona del Poblenou, fins i tot del seu nom. Converteixen el barri en un lloc d'interès turístic, cada cop amb més hotels, oficines de multinacionals i complexos residencials de luxe, en definitiva, en un aparador més de la gran botiga Barcelona. I és que als plànols dels arquitectes i urbanistes d'aquesta ciutat no hi

surten les persones, i per això acaben pensant en un model de ciutat que no té res a veure amb el que hi fan els seus veïns, els usuaris reals d'aquests espais.

Amb això no es vol transmetre una idea immobiliària o antiprogressista, ja que s'entén que algunes transformacions urbanístiques són no tan sols positives, sinó necessàries per al desenvolupament de les ciutats. Però això no vol dir que estigui d'acord amb el fet que polítics i arquitectes a la recerca d'una Barcelona utòpica acabin suplantant les zones industrials no per zones verdes i equipaments necessaris per al teixit social del barri, sinó per allò que han imaginat des dels seus despatxos i projectes electorals.

I els veïns que quedem, els que no hem hagut de marxar pel preu dels pisos, ens voldrien tancar a les rebotigues, als magatzems o al lloc menys sorollós i visible, al lloc més desapassionat, ens voldrien submisos i a punt per col·laborar en tots esdeveniments que des de l'administració ens han preparat. És cert que molts dels nostres pisos tenen més de 100 anys, però les seves boniques i velles façanes formen part no només del patrimoni arquitectònic del barri, sinó del vivencial, del que som, de les nostres imatges i de la nostra manera de veure i entendre el món, en definitiva, del que conforma la nostra memòria col·lectiva.

Gemma Vázquez

SETGE: Fet d'encerclar una ciutat, una fortalesa, etc., per combatre-la i emparar-se'n.

Diccionari de la llengua catalana. Segona edició. Versió en línia: <http://dlc.iec.cat/>

Notícies

Pàrking públic al carrer Bilbao

Cartell anunciador de les obres de construcció del pàrquing al carrer de Bilbao. L'aparcament, compromès pel Districte fa ja massa anys, es construirà sota la zona enjardinada del carrer de Bilbao, i les obres duraran un any i mig. Tal com diu el cartell anunciador, es tornarà a urbanitzar la superfície. Esperem que aquesta vegada sigui amb més encert. La plaça de Julio González, tant i tant qüestionada pel seu disseny i per l'escassa qualitat de l'arbrat, ara aixecat en la seva major part per les obres del pàrquing, mereix alguna cosa millor que l'excentricitat de l'arquitecte de torn. Aquesta zona del Poblenou mereix unes espais verds de qualitat.

Manifestació pel dret a l'habitatge

La Comissió de Seguiment dels Habitatges 22@ vam tenir una reunió amb els responsables de l'IMU de l'Ajuntament el 31 de gener passat, i val a dir que va ser tardana i decebedora. Després de prop de 10 mesos de l'última trobada, la informació que se'ns van donar era pràcticament la mateixa. Moltes vaguetats i poques concrecions. Davant d'aquesta situació, vam convocar la comissió ampliada per informar de com havia anat i es va acordar preparar una denúncia pública per explicar el que nosaltres entenem incompliment del conveni.

Dissabte 1 de març es va fer una altra manifestació pel dret a l'habitatge convocada per diferents assemblees i coordinadores de diferents punts de la província de Barcelona. La convocatòria també es feia simultàniament a diferents ciutats espanyoles. Al Poblenou hi vam participar també diferents col·lectius preocupats per l'habitatge i entre ells la Comissió de Seguiment dels Habitatges 22@. La manifestació va tenir un aire festiu i reivindicatiu, i, com sempre passa, va haver-hi un ball de xifres de participants. Per la Guàrdia Urbana, 1.700 persones i, segons els organitzadors, 5.000. Però l'important és que érem molta gent i que va transcorrer sense incidents des de la plaça de Catalunya fins a la plaça de Sant Jaume. Els que hi participàvem com a Comissió de Seguiment dels Habitatges 22@ ens va animar veure que coincidim amb les demandes d'altres grups i col·lectius i poder aportar les nostres inquietuds en un marc més ampli. Als nostres cartells es podia llegir "22@: Menys hotels i negocis, habitatge i equipaments ja!!!", "22@: en set anys 100 habitatges, quants anys per fer els 3.900 que falten?", fent referència a la lentitud amb què s'estan desenvolupant les promocions d'habitatge protegit dins del 22@, i el desequilibri entre l'impuls que està tenint tot el que representa negoci davant de l'habitatge protegit i equipaments.

Manel Andreu

EXPOSICIONES EN

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

AV. MERIDIANA, 184-186
08026 BARCELONA
TEL. 93 340 75 47

MUEBLES DE COCINA • CUARTOS DE BAÑO • PAVIMENTOS • REVESTIMIENTOS

70 Habitatges protegits al Carrer Cristòfol de Moura

**un projecte de qualitat
fet realitat.**

